

FRANCES HARDINGE

Umbrăele
de sub Piele

Traducere din limba engleză
și note de Irina Iacob

POLIROM
2019

Colecția JUNIOR este coordonată de Bogdan-Alexandru Stănescu.

Frances Hardinge, *A Skinful of Shadows*

First published 2017 by Macmillan Children's Book imprint of Pan Macmillan
Copyright © Frances Hardinge 2017
All rights reserved

© 2019 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezentă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: ilustrație de Radu Răileanu

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A,
sc. 1, et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

HARDINGE, FRANCES

Umbrele de sub piele / Frances Hardinge; trad. din lb. engleză și note de Irina Iacob. – Iași: Polirom, 2019

ISBN print: 978-973-46-7612-5
ISBN ePUB: 978-973-46-7746-7
ISBN PDF: 978-973-46-7747-4

I. Iacob, Irina (trad.) (note)

821.111

Printed in ROMANIA

Cuprins

PARTEA ÎNTÂI: Lingându-ți puiul	5
PARTEA A DOUA: Pisica Doamnei Gotely.....	103
PARTEA A TREIA: Maud	155
PARTEA A PATRA: Judith	189
PARTEA A CINCEA: No man's land.....	269
PARTEA A ȘASEA: Whitehollow.....	307

Gura Bătrânului James se strâmbă o clipă cu un amuzament amar.

— Era unealta lui James, la fel cum James era a lui Symond. Nici unul dintre ei nu știe unde a plecat Symond. Nici unul nu știa că intenționa să fugă.

Chiar și chinuită de uluire și suferință, mintea lui Makepeace se străduia să înțeleagă adevărul. James era posedat. Fratele ei era acum un inamic.

Străbătută de un fior rece, ea își aminti cum Lordul Fellmotte vorbise despre amintirile lui Sir Thomas ca despre „o brambureală, ca o bibliotecă nearanjată“. Fantomele dinăuntrul lui James vor avea acces la amintirile lui. Tot ce știa James avea să fie acum știut și de Bătrâni. Fiecare discuție, fiecare plan, fiecare secret împărtășit... gândul acesta o făcea pe Makepeace să se simtă înfrigurată și bolnavă.

Probabil că James a fost prins și adus înapoi la Grizehayes, astfel încât fantomele Lordului Fellmotte să poată fi vărsate în el. Si totuși, chiar în timp ce se gândeau la asta, Makepeace simți o urmă de îndoială. Vocea cu care vorbea noul Bătrân nu-i aparținea lui James, dar nu semăna prea mult nici cu cea a Lordului Fellmotte.

— Chiar s-a ajuns la asta? întrebă Sir Marmaduke, uitându-se la Makepeace cu un dispreț nedisimulat. Uitați-vă la ea! Cum ne-am putea gândi să ne folosim de șleampăta asta mică ciupită de vărsat?

— Nu ne permitem luxul să pierdem vremea! i-a răspuns James-Bătrânul. Lordul Fellmotte se duce repede.

— Ei bine, atunci poate o folosim ca adăpost temporar, până găsim ceva mai bun? a sugerat Sir Marmaduke.

Lady April a scos pe neașteptate un șuierat dezaprobat.

— Nu! Știți care sunt riscurile de fiecare dată când ne mutăm! Dacă o să ne tot vărsăm dintr-un vas în altul, asemenea vinului, unii dintre noi vor rămâne pe afară. Nu ne-am pierdut destule rude în ultima vreme?

— Într-adevăr! s-a răstit James-Bătrânul. Amintiți-vă că în timpul ultimei *noastre* moșteniri am pierdut doi membri ai clanului¹ nostru! După ce Symond ne-a înjunghiat, am sângerat timp de cinci minute până ca băiatul să se întoarcă să ne ajute. Am avut noroc că n-am pierit toți șapte.

Deci asta era. Fantomele din James nu erau cele ale lui Thomas Fellmotte. Veneau din Sir Anthony, pe care Symond îl ucisese pe câmpul de luptă. James trebuie că plecase din toată zarva aia ca să-și ajute ruda pe moarte și ajunsese la timp pentru a fi posedat de fantomele lui Sir Anthony.

Makepeace își dădu seama că asta o punea într-o primejdie groaznică. James nu mai avea loc pentru fantomele din Sir Thomas. Alții înzestrați nu se aflau în preajmă. În cele din urmă, privirea celor trei Fellmotte se opri asupra lui Makepeace.

James și eroismul lui stupid... Makepeace a închis ochii și a încercat să respire. Simțea cum cresc în ea fierbințeala, furia și o durere neajutorată și mută. *Taci, Urs, taci.*

— Fata asta măcar a mers la școală? a întrebat Sir Marmaduke.

— Știe să citească și să scrie, răsunse repede Tânărul Crowe, și se ține bine în șa, dar prea multe nu știe. Este muncitoare, dar nu e mare lucru de capul ei... Pare ciudat ca înălțimile voastre să o considere o casă potrivită.

— Din ce în ce mai rău, mormăi Sir Marmaduke. Știți cât de ușor e atunci când sunt instruiți corespunzător! Dacă intri

---

1. Grup restrâns de persoane care urmăresc scopuri ascunse, egoiste și care urzesc intrigi, acțiuni reprobabile.

într-un trup needucat, e ca și cum ai încerca să dansezi o gavotă¹ în cizme de călărie. Durează luni de zile să dresezi un asemenea recipient și noi nu avem luni la dispoziție! E război și avem nevoie de coteria Lordului Fellmotte în putere!

— Am discutat despre asta până ne-a ieșit pe nas! se răsti Lady April. Există și alte rezerve, dar sunt trebuincioase – pregătite – crescute pentru anumite destine. Mai mult, toți sunt departe, majoritatea luptând în numele Regelui! Lordul Fellmotte se stinge. Trebuie să facem ceva *acum*.

— Titlul sau domeniile Lordului Fellmotte nu pot fi moștenite de o femeie, a subliniat Sir Marmaduke, dar începuse să pară mai degrabă gânditor decât potrivnic. În acest moment, aşa cum spune legea, Symond este moștenitorul.

— Avem noi grija noi de asta, spuse Lady April. O să trimitem vorbă la Oxford cât de curând. Îl punem pe Rege să-l declare pe Symond trădător.

Tonul ei degajat a lăsat-o fără suflu pe Makepeace și nu a putut să nu fie puțin impresionată. *Îl punem pe grădinăr să tundă gardul acela. Îl punem pe croitor să scurteze mâneca. Îl punem pe Rege să-l declare pe Symond trădător.*

— Cât despre celealte necazuri, continuă Lady April, o să aibă grija cei trei Crowe. Când Symond va fi dezmoștenit, următorul la succesiune ești tu, Sir Marmaduke. Dacă lași să treacă titlul la cel de-al doilea fiu al tău, Mark, care nu poate să-ți moștenească domeniile, atunci când se întoarce din Scoția l-am putea căsători cu fata asta. Oficial, fiul tău ar căpăta titlul de Lord Fellmotte și ar lua în stăpânire moșiile... și, neoficial, ar accepta îndrumarea soției sale.

---

1. Vechi dans francez ce se dansa la curte.

Bătrâni s-au aşezat în tăcere, trăsăturile fetelor lor se încrăteau şi se strâmbau. Aveau loc trei discuţii diferite. Trei comitete străvechi care încearcă să ia o decizie.

— O bucătăreasă nu este o partidă potrivită pentru fiul nostru, a protestat Sir Marmaduke.

— Poate fi *făcută* potrivită, spuse Lady April. Crowe – ce ai pentru noi?

Tânărul Crowe şi-a dres glasul şi a deschis o carte mare, legată în piele.

— Tatăl meu a găsit consemnări despre o anume Maud Fellmotte, fiica lui Sir Allan Fellmotte şi a lui Elizabeth Vancy. Provineau dintr-o ramură mai puţin importantă a familiei, toţi morţi acum, Dumnezeu să-i odihnească. Micuţa Maud a trăit atât cât să fie botezată, apoi a mers către odihnă veşnică. Dacă ar fi trăit, ar fi avut cincisprezece ani... aceeaşi vîrstă ca Makepeace. Să presupunem că Maud nu a murit. A trăit şi a devenit o protejată a familiei şi se află pe proprietăatile lor din Shropshire. Şi acum este adusă înapoi la Grizehayes, ca să se logodească.

Deci acesta era felul în care Makepeace se putea transforma într-o „partidă potrivită“. I se dă un nume nou, o istorie nouă, noi părinţi şi un nou viitor. Makepeace, ajutorul de bucătar, nu doar că ar muri, dar ar dispărea ca un balon de săpun fără să lase vreo urmă.

— Dar... oamenii trebuie că-şi amintesc de adevărata Maud! izbucni Makepeace, copleşită de spaimă. Trebuie să existe o lespede cu numele ei în cripta familiei!

— Rudele ei apropiate sunt moarte şi familia e împrăştiată, reveni Tânărul Crowe liniştit, adresându-se Bătrânilor, nu lui Makepeace. Şi numele pot fi şterse.

Makepeace și l-a imaginat lovind cu dalta într-o mică lespede memorială. Apoi și-a imaginat cum îi îndepărtează numele, chipul, pe ea însăși.

— Maud e moartă și îngropată. Makepeace știa că trebuie să-și ascundă sentimentele, dar asta era prea de tot. Nu pot să-i fur numele.

— Nu este furat, ci dat! Crowe îi aruncă un zâmbet schimnosit. Ți-l dau de pomană.

— O să se mire toată lumea dacă o să am un nume nou! exclamă Makepeace neputincioasă. Mă cunosc oamenii de aici! În casă, pe domeniu, în sate. Dacă mă îmbrăcați ca pe o doamnă și-mi spuneți Maud, asta n-o să păcălească pe nimeni! Toți știu cine sunt!

— *Nimănui nu-i pasă*, o întrerupse rece James-Bătrânul. Nu ai nici o însemnatate. Nu ai nimic ce nu ți-am dat noi. Și nimeni din întregul comitat n-o să ridice vocea împotriva noastră. Dacă am pune câinii pe tine și te-ar alerga până ai cădea moartă, nu te-ar ajuta nimeni. Și nimeni nu ar sufla o vorbă despre asta după aceea.

— Tu ești cine spunem noi că ești. Și dacă spunem că ești moștenitoarea unui destin mai mare decât ți s-ar cuveni vreodată și a unei bogății dincolo de meritele tale, atunci asta vei fi.

Taci, Urs. Taci, Urs.

Noua încisoare a lui Makepeace era mai bogată decât cea dinainte. Era o odaie îmbrăcată în mătase verde cu mobilă lăcuită și un pat cu baldachin brodat. Fusese aranjată din nou pe când se credea că Symond s-ar putea căsători cu vreo moștenitoare. În dulapul de haine era lenjerie curată, o fustă de mătase argintie, un corset de vară din catifea albastră, cu perle

pe marginea decolteului și o bonetă albă cu dantelă atât de fină că părea țesută de un păianjen.

Era până și un bol cu două portocale galbene tari în el. Makepeace gătise uneori cu portocale și se minunase de mirosul exotic și înțepător al cojii când o tăiase, dar nu mâncase niciodată un fruct aşa de rar. Acum, vederea lor o făcea să se simtă rău.

O vreme, nu s-a gândit decât la James. Curajosul și îndrăznețul James, mereu atât de îndrăgostit de propriile planuri și incapabil să le vadă defectele. De ce nu i-a spus despre înțelegerea lui cu Symond? Oare fusese mândru că o depășise și putea să țeasă planuri cu un bărbat în toată firea în locul surorii lui mai mici? Și acum, James nu mai era, ajunsese doar o cochilie de fantome la fel ca unchiul lor.

Era oare dus de tot? Makepeace se trezea căutând cu disperare un licăr de speranță. Două fantome din coteria lui Sir Anthony se pierduseră în timpul Moștenirii, asta însemna că James avea cinci intruși fantomatici în loc de șapte. Dacă în felul acesta rămăsese un pic de loc, poate că personalitatea lui nu fusese încă zdrobită. Era Tânăr, mânios și încăpățânat. Poate că se lupta încă. Ar mai putea fi salvat, cumva.

Cu toate acestea, acum trebuia să se gândească la salvarea ei. Symond își luase zborul. Sir Robert murise. Războiul îi împrăștiase pe toți ceilalți moștenitori și rezervele lor. Lordul Fellmotte se stingea cu repeziciune.

Și când o să moară, familia Fellmotte o să-o deschidă, o să-l descopere pe Urs și o să-l smulgă din ea. Apoi, șapte fantome străvechi, trufașe se vor aduna în ea și își va simți mintea înăbusită și moartă.

Poate că fiul Lordului Marmaduke va refuza să moștenească bunurile și să se căsătorească cu ea. Era oare posibil? Cum ar